

لیگ برتر؛ خوابی که تعبیر نمی‌شود

تا دری به تخته می‌خورد و خبری از واگذاری یکی از تیم‌های استان‌های همسایه به گوش می‌رسد آنهایی که سهمی در عقب‌گرد فوتبال اردبیل دارند، مسئولین و نمایندگان مجلس را برای خرید و یا گرفتن این قبیل سهمیه‌ها به امداد می‌طلبند.

آنهایی که بر چنین درخواست‌هایی اصرار ورزیده و در سطح جامعه به طرح و تبلیغ آن اقدام می‌کنند مطمئناً اهداف دیگری در سر می‌پرورانند، چرا که خود از همه بهتر می‌دانند و آگاه هستند که در استان ما شرایط برای تیمداری در رده‌های بالای لیگ اماکن پذیر نمی‌باشد.

استانی که قادر به حفظ سهمیه در لیگ سه نباشد، استانی که در اکثریت موارد شکست با تیم‌های پیش‌پیوندی ناگسستنی دارد، استانی که فاقد یک باشگاه استاندارد و به معنی واقعی است، استانی که به کمیت‌ها دل بسته و با کیفیت‌ها بیگانه است و استانی که جایگاه فوتبال‌اش فقط در حرف‌ها و سخن‌ها خلاصه می‌شود حرف زدن از لیگ برتر کاملاً مصداق ضرب‌المثلی است که می‌گوید: "سنگ بزرگ علامت نزدن است".

هنوز از یاد‌ها نرفته است که در دو سه سال قبل وقتی واگذاری تیم گسترش تبریز مطرح شد، برخی آقایان از مذاکرات با زنوزی خبر دادند و توقع بیجایی در نزد علاقه‌مندان ایجاد کردند. روزها و سال‌ها گذشت ولی حداقل نتیجه مذاکرات با زنوزی برای تکمیل خبر اولیه اعلام نشد. این ادعاها در حالی صورت می‌گرفت که زنوزی و اطرافیان وی از چنین مذاکراتی اظهار بی‌اطلاعی می‌کردند.

استانی که برای تأمین هزینه‌های یک تیم در مرحله اول لیگ دسته سه باید کاسه‌گذاری به دست داشته باشد صحبت از لیگ برترش سرِ کاری و با اهداف حاشیه‌ای نیست؟

عده‌ای با طرح مسائل خرید امتیاز می‌خواهند توپ را به میدان مسئولین استان بیاندازند و خود را و عملکردشان را در حاشیه‌نگه دارند و با ایجاد گرد و غبار، دیگران را مقصر و مسئول وضعیت فعلی قلمداد نمایند.

اما فضا که همیشه غبارآلود نمی‌ماند، وقتی غبار بنشیند زیر غبار دوباره باز و شفاف می‌شود و آدم‌ها معلوم و چهره‌ها عریان می‌گردد.

وضعیتی که بر فوتبال ما حاکم است نه نیازی به بزرگنمایی دارد و نه احتیاجی به لاپوشانی. به جای شعار دادن و ردیف کردن یک سری آمار در مورد مسابقات و کتمان حقایق و لاپوشانی واقعیات، نتایج به دست آمده توسط تیم‌های استان در دو سال گذشته را شفاف و بی‌پرده افشا کنیم و اجازه بدهیم مردم و علاقه‌مندان فوتبال خود در مورد عملکردها قضاوت بکنند.

فوتبال ما نیاز به لیگ برتر ندارد. این رشته ورزشی محتاج همتی است که در گام اول بتواند آن را به وضع طبیعی برگرداند. متأسفانه آستانه حساسیت در فوتبال ما چنان بالا رفته که بسیاری از اتفاقاتی که می‌تواند فاجعه‌آمیز باشد تا حد زیادی عادی جلوه می‌کند و اینجا می‌توان این سؤال را مطرح کرد که وظیفه نجات فوتبال از وضعیت فعلی بر عهده چه کس و یا چه کسانی می‌باشد؟